

פעולת תוצר - מדמיינות ביחד איזו מדינה

רציונל

בסופו של החודש נדבר על איזו מדינה היינו רוצות לחיות בה, דרך שירים שנכתבו על ישראל לאורך השנים בהקשרים של מחאה ותקווה.

בפעולה החניכות יתעסקו בדמיון ויצירה של עתיד לחברה הישראלית ויתנסו בכתיבה ופרפורמנס.

מטרות

1. החניכות יכירו ביקורות וחלומות שונים שהיו לאנשים בהקשר למדינה לאורך השנים.
2. החניכות יתעסקו בתקווה וכעס כגורמים שקשורים בשינוי ויצירת עתיד.
3. החניכות ידמיינו ביחד באיזו מדינה היו רוצות לחיות ויצרו פרפורמנס בהקשר הזה.

מתווה וחלוקת זמנים

מהלך	זמנים
סבב ומשחק פתיחה	15 ד'
שירים על ישראל + משימה ודין	25 ד'
חלוקה לקבוציות + שיחה	30 ד'
בניית פרפורמנס ושיר בקבוציות	25 ד'
הצגת התוצרים וסיכום	25 ד'

עזרים וציוד: הדפסת שירים בנספחים, דפים+כלי כתיבה, סלוטייפ להדבקת השירים

1. סבב פתיחה

סבב בו כל אחת תציג עצמה ותספר על סרט דיסני אהוב

2. משחק פתיחה

שידורים (אחת יוצאת מהחדר השאר צריכות לבחור רגש למשל - גועל, אחרי שהחניכה חוזרת היא צריכה לגלות מה הרגש דרך שאלות לחניכות ספציפיות לדוגמא - טעם של גלידה אם יש חניכה שמגעיל אותה פיסטוק זו תהיה התשובה שלה)

3. שירים על הקירות

נתלה על הקירות את השירים מהנספחים, השירים הם כולם ישראלים שעוסקים במדינה בהקשרים של ביקורת ומחאה וגם בהקשרים של תקווה ואופטימיות - החניכות יסתובבו בין השירים (אפשר להשמיע גם חלק מהם ברקע)

הוראה לחניכה - מסתובבות בין השירים קוראות אותם וכותבות לעצמן : משפטים שהתחברתי אליהם, מחשבות שעולות לי מהשירים, משהו שעצבן אותי, משהו שעורר אצלי תחושה טובה. אחרי שסיימנו נבקש שישתפו מהדברים שכתבו

נשאל -

- מה חשבתן על השירים? יש כאלה שהכרתן?
- הם קשורים אחד לשני בעינייכם?
- מה דומה ושונה במסרים במילים ובעיסוק שלהם?
- יש שיר/מסר שהתחברתם אליו יותר מהאחרים? למה?
- שירים על המדינה והחברה זה דבר שאתן מתחברות אליו? עוסקות בו ביום יום?
- מה המקום של מסרים של תקווה ומחאה בחיים שלכן? של המדינה?
- השירים והמסרים האלה זה דבר שמשפיע? חשוב? מה עשה לכן לקרוא את השירים האלה?

אפשר לספר קצת יותר בהרחבה על חלק מהשירים בתוך השיחה -

ילדים זה שמחה הוא שיר שהביצוע שלו שמח ומרים אבל הוא נעשה בביקורת על עידוד הילודה בקום המדינה, בעיקר אצל משפחות מזרחיות. המדינה רצתה וביקשה שיביאו הרבה ילדים אבל אחר כך לא סיפקה באמת את התנאים הכלכליים והסוציאליים למשפחות מרובות ילדים. יש ביצוע מושלם של דנה אינטרנישיונל הכי חובה לצפות.

ימים של שקט הוא שיר שנכתב בעקבות אובדן אביה של הזמרת וההתמודדות עם האבל והפך לשיר תקווה לאומי, הוא יצא בתחילת שנות האלפיים אחריי תקופה קשה של פיגועים שנעשו בה צעדים לקידום שלום (וועידת קמפ דוויד)

חלק ב' | לב הפעולה

3. חלוקה לשתי קבוצות

נחלק את החניכות לשתי קבוצות כאשר כל קבוצה תצא למשימת כתיבה.
(אם יש כמות גדולה של חניכים נפצל ליותר מ2)

קבוצה א' -

כותבות דברים שנותנים לכם תקווה ביחס למדינה, לחברה. יכולים להיות דברים שקיימים שיש בין אנשים או כאלה שאתם מרגישים שיכולים לקרות.

עושה לי טוב לראות במדינה ש...

זה נותן תקווה שאנשים בישראל...

אני מאמינה שהמדינה יכולה להיראות...

אני רוצה שהחיים פה יראו...

קבוצה ב' -

כותבים דברים שמכעיסים אתכם בחברה, דברים שחסרים לכם במדינה. דגש - בהקשר רחב ולא רק של הקהילה הגאה.

מכעיס אותי לראות ש....

חסר שאנשים יהיו יותר...

זה לא בסדר שבמדינה...

אחרי שנחזור החניכות ישתפו את הדברים

נשאל-

- התעסקנו דרך השירים ובקבוצות בתחושות של תקווה, כעס ויאוש ואופטימיות יש תחושות שאתן מרגישות יותר? שקל לכן להזדהות איתם?
- כשחשובות על דמיון ובנייה של עתיד איזו תחושות מובילות אתכם?
- צריך בעינייכן לנעוץ? להיות אופטימיות ולהאמין בטוב? למה?
- מה אתן מרגישות שצריך בשביל לדמיין עתיד? ליצור עתיד?
- זה רצון שלכן לדמיין פה עתיד? ליצור בתוך ובשביל החברה? בשביל עצמכן?
- של מי התפקיד הזה בעינייכן? של מבוגרים/פוליטיקאים? של הנוער? הקהילה? למה?

(למדריכה- נרצה להתעסק בזה שאנחנו יכולות להרגיש תקווה כעס ויאוש וכל מיני תחושות ביחס לחברה כדי להצליח לדמיין לשנות וליצור דבר נצטרך לראות את מה שחסר, אבל גם לפעול מתוך מקום אוהב מחובר ומאמין)

חלק ג' | סיכום ורפלקציה

4. בניית התוצרים

נחלק את החניכות לקבוציות (לפי כמות החניכות)
כל קבוצית כותבת שיר שעוסק בחברה במדינה ומה הרצון והעתיד שהן מדמינות. הרעיון לעשות פרפורמנס עם השיר. יכול להיות הצגה, הקראה, ביצוע השיר שמכיל בתוכו את המסרים שלהן.

נחזור לדברים שכתבתנו בקבוציות אפשר להשתמש במשפטים שקשורים בתקווה ובחוסר שהן מזהות במדינה. דגשים - השיר צריך להכיל בתוכו בנייה של עתיד תקווה ולא רק ביקורת אנחנו יודעות שקל לכן להיות מחאתיות ולהגיד מה חסר.

להשראה אפשר לצפות בקליפים של השירים מתחילת הפעולה.

אחרי שמסיימות כל קבוצית מציגה את מה שבנתה ומספרות מה המחשבות והמסרים במה שיצרו.

4. סיכום

איזה כיף שככה יצרתן והשקעתן תודה לכל המשתתפות. זה חשוב שנדמיין בשביל עצמנו והמדינה עתיד אחר ושנזכור לעשות אותו מתוך הדברים שחסרים וכואבים לנו וגם מתוך אהבה תקווה ורצון לטוב - כי אחרת איך אפשר ליצור?

איזו מדינה / אלי לזון

איזו מדינה, איזו מדינה
איזו מדינה מיוחדת במינה
ממשלה לוחצת, מדינה נלחצת,
איזו מדינה, איזו מדינה.

אנשים בוכים, מחירים עולים.
לשלם מיסים וגם קופת חולים.
אין כבר עבודה, הקופה ריקה,
אין ממה לחיות, סגרו את הלשכה.
בכנסת הם יושבים, עלינו הם עובדים,
לקחו החסכוניות, הלכו הפיצויים.
לנו כבר נמאס, דפקו לנו עוד קנס.
גם על החלב הוסיפו את המס.

איזו מדינה, איזו מדינה
איזו מדינה מיוחדת במינה
ממשלה דורשת, כסף מבקשת.
איזו מדינה, איזו מדינה.

יש לנו שרים, רק כסא רוצים.
לא עושים דבר ורק מבטיחים
איפה השוויון, איפה החזון
איפה המוסר, איזה ביזיון.
מה אשיר לכם ומה אספר,
יש דברים רבים עליהם נוותר.
למרות הבלגן והחסרונות
את מדינתנו לדורי דורות.

איזו מדינה, איזו מדינה
איזו מדינה מיוחדת במינה
ממשלה לוחצת, מדינה נלחצת,
איזו מדינה, איזו מדינה
איזו מדינה מיוחדת במינה.

ילדים זה שמחה / הברירה הטבעית

תביאו שניים תביאו שלושה
תביאו ארבעה ילדים
תקבלו שיכונים עם כניסה ומטבח
ושני חדרים קטנים
תביאו ארבעה תביאו חמישה
תביאו ששה ילדים
תקבלו הנאה וכבוד מקרובים
אתם אוהבים ילדים

ילדים זה שמחה
ילדים זה ברכה
ולכם יש לב של זהב
כתוב בתורה
אולי בגמרא
לכו תשאלו את הרב

תביאו ששה תביאו שבעה
תביאו שמונה ילדים
זאת לא בדיחה
הארץ צריכה הרבה צעירים נחמדים

תביאו תריסר ולמה לא חי?
תביאו עשרים ילדים
אלוהים כבר יתן
הסעד גם כן
מה שצריכים ילדים

אלוהים הוא גדול
קשה לו לסבול
שאחד יקבל את הכל
לאחד הוא דוחף כסף, כח וכיף
ולכם הוא נותן ילדים

ילדים זה שמחה...

לשכת עבודה / ג'ז עמר

הלכתי לשכת עבודה אמר לי מאיפה אתה
הלכתי לשכת עבודה אמר לי מאיפה אתה
אמרתי לו ממרוקו אמר לי תצא מפה אמר לי תצא מפה

זק לי בנת למן נס אלי פרח נא נן ולדינה
ז'ינה מלכי נשיבה ארביו חנה עלנה יא רבי אנא עלנה יא

הלכתי לשכת עבודה אמר לי מאיפה אתה
הלכתי לשכת עבודה אמר לי מאיפה אתה
אמרתי לו מפולניה תכנס בבקשה תכנס בבקשה יא

זק לי בנת למן נס אלי פרח נא נן ולדינה
ז'ינה מלכי נשיבה ארביו חנה עלנה יא רבי אנא עלנה יא

סבעה יארפיב חרם שיט אבשיטיל חיפה ותהנה
סבעה יארפיב חרם שיט אבשיטיל חיפה ותהנה
מן חיפה לבית ליד שמאל ימין על מופינא שמאל ימין יעל מופינאיי

זק לי בנת למן נס אלי פרח נא נן ולדינה
ז'ינה מלכי נשיבה יארביו חנה עלנה יא רבי אנא עלנה יא

ביני ובינק כת וו נוס לבית סלאם ולבית בוס
ביני ובינק כת וו נוס לבית סלאם ולבית בוס
תסעה לענה יאלי הגרנה מתיסעה לענק יאלי הגרנה
יעמלנק לינתק חיס
ביני ובינק ביני ובינק כת וו נוס לבית סאלם ולבית בוס
ביני ובינק כת וו נוס לבית סאלם ולבית בוס

איפשי וואלקון עלה בלק ינקרניני נספי גמלת
איפשי וואלקון עלה בלק ינקרניני נספי גמלת
איפשי וואלקון עלה בלק ינקרניני נספי גמלת
איפשי וואלקון עלה בלק ינקרניני נספי גמלת
יענת לי חוסנק וידללה יעדיב ניפיק נזרץ עינית

ביני ובינק ביני ובינק כת וו נוס לבית סאלם ולבית בוס
ביני ובינק כת וו נוס לבית סאלם ולבית בוס

יבינתאל בגפוש עדי חינה עלי יאלמרני
יבינתאל בגפוש עדי חינה עלי יאלמרני
ילינתאל בגפוש עדי חינה עלי יאלמרני

ילינתאל בגפוש עדי חינה עלי יאלמרדי
אנתהוב הווק לבוש וודי מתפות ניש אלי כלי

ביני ובינק ביני ובינק כת וו נוס לבית סאלם ולבית בוס
ביני ובינק כת וו נוס לבית סאלם ולבית בוס

תסעה לענה יאלי הגרנה
נעמלנק לינתק חיס
ביני ובינק

ימים של שקט / לולה

הנה הם באים ימים של שקט
אחרי הרעש הגדול והנורא
אפשר לנוח קצת על המרפסת
ולאסוף את שברי הסערה

הנה הם באים ימים של שקט
כבר שכחתי איך שהם נראים
אפשר עכשיו לפתוח את הדלת
לשלוח אל הרוח ציפורים

הנה הם באים ימים של שקט
נצא אל החלון לראות
אם כלו כבר המים
אולי כבר יש באופק אדמה
זוגות זוגות
נצא זוגות זוגות
נביט אל השמיים
נחכה ביחד ליונה.

הנה הם באים ימים של שקט
אחרי שכבר איבדנו את הכל
תשב איתי עכשיו על המרפסת
תבכה איתי ביחד על אתמול

הנה הם באים ימים של שקט
שנינו כאן ביחד על ההר
המים כבר ירדו ויש גם קשת
אפשר לקום, סוף העולם עבר.

ארץ חדשה / שלמה ארצי

גשם כבר יורד וזה חורף

תל אביב חסומה וגם חיפה

שב ילד שב

אני אומר לך שב

ושנינו נוסעים בדרכי עפר

מביט מבעד לזוגית

יש לנו ארץ למה עוד אחת

בחוף שקיעה של יום שני

וערבים מתפללים כי איזה חג

חבר למן מסע כזה בחורף מסתכל בי

רגליו קצרות אבל ראשו חכם

אנחנו במנוסה, הכל פה זז, אומר לי

אתה גם אבא, אתה גם בן אדם

מביט מבעד לזוגית

עיניים יש לו רגישות, כן כן

מוזר איך האויב הזר

נראה לא אנושי וגם פוחד

יש לי אישה, זאת אמא שלך

ניסע, ניסע, אולי נגיע עד מחר

אם לא נאט, לא נביט, לא נשים לב לפרטים

לא נגיע לארץ חדשה

לא נגיע, נגיע, נגיע לארץ חדשה

שתי כבשים עולות על אם הדרך

לא נדרוס אותן, אנחנו לא דורסים

שב ילד, שב

אני אומר לך שב

חלב בשפע זה לא אומר ניסים

שולף מצלמה של כיס

חושב שגן העדן מדויק

מכחיש שקר לו

ומצלם כדי שנזכור מה שהיה

קראתי בעיתון על אחת בת מאה

שכל חייה עשתה מעשים טובים

שב ילד, שב

אני אומר לך שב

לא כל האנשים נולדו רעים

מזמן, היא מתה די מזמן

אביך הוא ימות גם יום אחד

לא, גן העדן לא קיים

אולי קיימת ארץ חדשה

יש לי אישה, זאת אמא שלך

ניסע, ניסע, אולי נגיע עד מחר

אם לא נאט, לא נביט, לא נשים לב לפרטים

לא נגיע לארץ חדשה

לא נגיע, נגיע, נגיע לארץ חדשה

גשם כבר יורד וזה חורף

פעם זה הכל היה ורו

שב ילד, שב

למה להתרפק

משהו חורק בזיכרון

מביט מבעד לשלטים

עיניים יש כדי להסתכל

תגיד שואל אותי האם

האם יתנו לנו בכלל להיכנס

חברים למן מסע כזה בחורף כבר חסר לי

אבי ישן, זקן ומסתגר

איתו הלכתי דרך

העיניים שכבר אין לי

עכשיו ילדי שלי איתי הולך

מביט מבעד לזוגית

יש לנו ארץ, למה עוד אחת?

בחוף שקיעה של יום שני

בפנים אני והוא כמו איש אחד

יש לי אישה, זאת אמא שלך

ניסע, ניסע, אולי נגיע עד מחר

אם לא נאט, לא נביט, לא נשים לב לפרטים

לא נגיע לארץ חדשה

לא נגיע, נגיע, נגיע לארץ חדשה

לא נגיע, נגיע, נגיע לארץ חדשה

לא נגיע, נגיע, נגיע לארץ חדשה

ארץ חדשה

הלוואי / בועז שרעבי

הלוואי ומענן תרד עלינו קשת
הלוואי שלעולם הזה יש תקנה...

הלוואי ויום יצמח מתוך סופה גועשת
הלוואי ולא תאבד לעד המתנה
הלוואי שהמדבר יצמיח עשב דשא
הלוואי ועוד נשב בצל התאנה.

הלוואי שלא נכאב ואיש אחיו יאהב
הלוואי ויפתחו שוב שערי גן עדן
הלוואי ויתמזגו מזרח ומערב
הלוואי הלוואי ונחדש ימינו כאן כקדם.

הלוואי ולא ישא עוד גוי אל גוי חרב
הלוואי ולא ננטוש את דרך התקווה
הלוואי והאדם יהיה רחום עד ערב
הלוואי שיש סיכוי אחד לאהבה.

הכל פתוח / נעמי שמר

ראיתי ת'כנרת זוהרת בטורקיז
וגל סגול כהה הריע והתיז,
חשבתי לעצמי הכל עוד אפשרי
כל עוד אנחנו כאן שרים.

ראיתי את הסכר פתוח לרווחה
וכל שפעת המים נוהרת בשמחה,
חשבתי לעצמי הכל עוד אפשרי
כל עוד אנחנו כאן שרים.

הכל פתוח עוד לא מאוחר
מצב הרוח ישתפר מחר
זה יתכן, זה אפשרי -
כל עוד אנחנו כאן שרים.

הייתי בעפולה הייתי באילת
ובשמורת החולה מצאתי לי מקלט,
חשבתי לעצמי הכל עוד אפשרי
כל עוד אנחנו כאן שרים.

בתל אביב טיילתי חופשי מדאגה
לאן שהסתכלתי הייתה לי חגיגה
חשבתי לעצמי הכל עוד אפשרי
כל עוד אנחנו כאן שרים.

הכל פתוח עוד לא מאוחר ...

גלשתי בחרמון נפלתי על האף
נפגשתי עם המון אנשים נשים וטף,
חשבתי לעצמי הכל עוד אפשרי
כל עוד אנחנו כאן שרים.

אולי הכל פתוח, אולי לא מאוחר
אולי מצב הרוח ישתפר מחר
הכל עוד ייתכן, הכל עוד אפשרי
כל עוד אנחנו כאן שרים.

עוד יהיה טוב בארץ ישראל / דודו זכאי

חלום אני חלמתי
כי בעזרת האל
אנחנו עוד נחיה טוב
בארץ ישראל

אמרתי, אספר זאת
לכל יידי
כך אשמח את לבם
זוה ודאי כדאי

שעוד יהיה טוב בארץ ישראל
עוד יהיה טוב בארץ ישראל
חלום אני חלמתי כי בעזרת האל
אנחנו עוד נחיה בטוב בארץ ישראל

חלום אני חלמתי
בחצי הליל
שתמו התלאות
בארץ ישראל

כולם כאן מרוצים
עובדים, לומדים יום יום

חשבתי לעצמי אולי
אולי אין זה חלום

שיהיה טוב בארץ ישראל...

ועוד חלמתי
כי הגיע השלום
ומי הנלוס כבר
משקים שדות דרום

וכל אחינו בנכר
חזרו הלום
לפתע התעוררתי
ואין זה אלא חלום

נאהב / להקת פיקוד מרכז

בוא נאמר, חברי, שנפסיק להלקות
את עצמנו בשוט ונפסיק כבר לבכות.
עוד כוחנו כה רב, ויש עוד עשות,
ולכן יידידי, די להכות.
הסתכלו לאחור, לא עברו די שנים
רק כמה עשרות לתחיית הבנים.
כי תקומת מדינה היא דבר לדורות,
ואין כל סיבה כעת לבכות.
בוא נאמר, יידידי, הימים עוד יפים לא הכל כה שחור,
השמיים כחולים.

וכולנו בשיר, כולנו יחדיו
נעצור הדמעות ונאהב.
וכולנו בשיר, כולנו יחדיו
נעצור הדמעות ונאהב.

עיצרו, יידידי, עימדו במקום
והתחילו לחשוב על אתמול והיום.
על אותן השנים שכולנו יחדיו
בנינו מחול ארמונות של זהב.
מקצווי גלויות, מארצות הנכר
הגענו לכאן לבנות המחר.
וראו זאת הארץ פוצחת בשיר,
ציפורים, ילדים וקול הזמיר.

ראו, גם ראו את כחול הימים
את צבע הקשת גיבו הגלים.
בחנו היפה, המכוער תשנו,
אך למען השם, אל תהרסו!

עבודה שחורה / אהוד בנאי

האחים כהי העור שבאים מאתיופיה
מביאים איתם מסורת מופלאה ועתיקה
הבנים האובדים, אחרי תלאות הדרך
מגלים לאט לאט את הארץ הרחוקה
הם שנים חלמו עליה, ועכשיו זו המציאות
כשאומרים להם לטבול, לשטוף את התמימות.
ואני בעיניהם ראיתי איזה אור
ומי יידע אם אברהם לא היה שחור

האחים כהי העור במרכז קליטה בטבריה
מנסים לקלוט ולהיקלט וזה לא קל
מאצל המדורה, מעבר להרי החושך
אל הרחוב המקומי, הדיגיטאלי, המבולבל.
הם שנים חלמו על בית ועכשיו זו המציאות
גם בבית זה קורה, נמשכת הגלות
ואני בעיניהם ראיתי איזה אור
ומי יידע אם אברהם לא היה שחור

האחים כהי העור יחפים בצד הדרך
מוליכים את עלבונם ברגל אל העיר
הם עומדים מול הבניין, הם עומדים מול לב של אבן
מחכים שתיפתח הדלת מבפנים.
הם היו נאמנים, כן, הם חיכו לה לבשורה
ועכשיו מה שנשאר זו עבודה שחורה.

שיר לשלום / להקת הנח"ל

תנו לשמש לעלות

לבוקר להאיר

הזכה שבתפילות

אותנו לא תחזיר

מי אשר כבה נרו

ובעפר נטמן

בכי מר לא יעירו

לא יחזירו לכאן

איש אותנו לא ישיב

מבור תחתית אפל

כאן לא יועילו

לא שמחת הניצחון

ולא שירי הלל

לכן רק שירו שיר לשלום

אל תלחשו תפילה

מוטב תשירו שיר לשלום

בצעקה גדולה

תנו לשמש לחדור

מבעד לפרחים

אל תביטו לאחור

הניחו להולכים

שאו עיניים בתקווה

לא דרך כוונת

שירו שיר לאהבה

ולא למלחמות

אל תגידו יום יבוא

הביאו את היום

כי לא חלום

הוא ובכל הכיכרות

הריעו רק שלום

לכן רק שירו שיר לשלום

אל תלחשו תפילה

מוטב תשירו שיר לשלום

בצעקה גדולה

תנו לשמש לעלות

לבוקר להאיר

הזכה שבתפילות

אותנו לא תחזיר

אל תגידו יום יבוא

הביאו את היום

ובכל הכיכרות

הריעו רק שלום

לכן רק שירו שיר לשלום

אל תלחשו תפילה

מוטב תשירו שיר לשלום

בצעקה גדולה

שירו שיר לשלום

אל תלחשו תפילה

מוטב תשירו שיר לשלום

בצעקה גדולה

פרחים בקנה / רותי נבון

כשאביב נרדם יעור בחוורון
בשדות האש ייתם הקרב האחרון
ובוקר נהדר מן הבקעה להר
אז יעלה בזמר, ברון.

השמש ידם בין עזה לרפיח,
ירח ילבין על פסגת החרמון
פרחים בקנה ובנות בצריח
ישובו לעיר חיילים בהמון.

ילדה אחת קטנה ובידה זרים,
לעיר הלבנה תצא אז בשירים,
ולחייל נרגש תשים סביון בדש,
והשמיים כה בהירים.

השמש ידם בין עזה לרפיח...

החיילים לעיר יגיעו בעם רב,
עם נערות ושיר ועם פרחי זהב,
וכל אשר אתמול ידע מכאוב ושכול
לא עוד ידע שלכת וקרב.

חליפות / הדג נחש

אחד, שתיים, עשר ערוץ מקומי

יושב מול המסך ותוהה מה מקומי במארג

אפילו זה שבחרתי בו

לא נראה מודאג מזה שאין לי בכלל על מי לסמוך

בטח לא עליו אבל כאן רק מתחיל הברוך

כי כל הנבחרים ייאוש אחד ארוך

חבריו לכסא לא יותר טובים ממנו

שיבוט של אופורטוניסטים שרגש אצלם איננו

קרח במקום לב

צבע גועש במקום דם

שכחו מהו כאב

מדי יום הופכים עורם משל היו זיקיות

איש מהם אינו רוחץ ידיים נקיות

אולי אני האידיוט

שלא מבין איך מעשים פחות חשובים מתדמית

שמתקשה להירגע על מכסה חבית הדינמיט

ושלא מצליח לזכור מנסה מתי הפך בית הנבחרים לבית הכסא

אנשים (אין לכם באמת תירוץ)

'תם יודעים (החליפות לא שמות קצוץ)

עליהם לסמוך (משענת קנה רצוץ)

הם יודעים שזו ספירה לאחור עד הפיצוץ

בתוך כל הבתים כל המקלטים פתוחים

וכל האנשים צופים באותם ערוצים

שמשדרים באותן השעות

את כל החליפות במידות יותר מדי גדולות

מבטיחים הבטחות הנוגעות לצרות

של כל האנשים בתוך כל הבתים

בהם כל המקלטים פתוחים

אם אין בזה חדש אז זה לא חדשות

המעגל הזה חייב להישבר

החליפות איבדו מזמן את הזכות לדבר

אינטונציה של מטיף (מטיף) בטון תקיף (תקיף)

כאילו אני לא יודע שאת עצמך אתה מקיף (מקיף)

באלף ואחד לקקנים, מקורבים

יועצים, מאפרים, כותבי נאומים

אדון חליפה אני לא נטפל אליך סתם

אני זה שמשלם את המשכורת של כולם

אנשים (אין לכם באמת תירוץ)

תם יודעים (החליפות לא שמות קצוץ)

עליהם לסמוך (משענת קנה רצוץ)

הם יודעים שזו ספירה לאחור עד הפיצוץ

החליפה רוצה מצלמה

הערוץ רוצה לשדר לכם

רק האנשים יכולים לייצר אפיק אחר

כביש עוקף חליפות

שווה להתאמץ בשבילו

זה יכול לקרות רק יחד לא איש איש לעצמו

דמיינו לעצמכם שכולנו נעשה ת'מירב
לצאת מהמצב אליו נקלענו
לא נרשה להם להתעלל בחסכונות
להכניס ת'יד המיוזעת שלהם לתוך הקצבאות
להפלות בין אלמנות, לסכסך בין פעילים
לגזור קופון גם על חשבון אחינו הנכים
דמיינו לעצמכם שניקח אחריות על גורלנו
נפסיק לתת לחארות לחרבן גם עלינו
נבין שההבדל בין בני מיעוטים לטובי בנינו איננו
נשיר מבט אלוקינו ונאמר דיינו
ת'חליפות נחזיר למקומן הנכון
עמוק, עמוק אל תוך דפי העיתון
אנשים (אין לכם באמת תירוץ)
'תם יודעים (החליפות לא שמות קצוץ)
עליהם לסמוך (משענת קנה רצוץ)
הם יודעים שזו ספירה לאחור עד הפיצוץ

זמן להתעורר / הדג נחש

השכמה!

לא מאמין בנשק מאמין בשירה
ותיק מספיק כדי לעשות את הבחירה
בכי זה לא רע כשהמצב בכי רע
כל דמעה שמטפטפת מזכירה
בדיוק עד כמה בעלי השררה
ואנחנו לגמרי לא באותה סירה
כשמישהו על עצמו שופך חומר בעירה
איך זה שאנחנו מרגישים עם זה רע
הם משתמשים בתשקורת כדי לביית ולתכנת
להחדיר לנו ת'שקר שנאמין שזה אמת
אתה קולט- אני מריח זה מסריח מהראש
אומרים לי תירגע- אז זה הזמן לחשוש
שמה שחשבתי הגיוני- לא הגיוני בהחלט
זה הספין שמסיט מהאלף אל הבית

זה הזמן להתעורר הבית מתפורר
נצא מהחורים ביחד די להסתתר
תרימו את היד תפתחו את הפה
מול כולנו אין סיכוי שהם יחזיקו עוד הרבה

זה הזמן להתעורר הבית מתפורר
נצא מהחורים ביחד די להסתתר
תרימו את היד תפתחו את הפה
מול כולנו אין סיכוי שהם יחזיקו עוד הרבה

זה הזמן להתעורר...

לחברי המחאה נשחרר מחמאה
כי הם חותרים להקלה לתיקונה של העוולה
ממוסר העבדים נמאס
רוצים לחיות בקלאס
אם חשוב לנו עתיד הילדים
עכשיו שוברים את הכלים
אז כלים שלי אל תשתופפו
דגלים חדשים עוד יתנוססו
הימים השחורים עוד יתמוססו
ילדים מאושרים עוד יתרוצצו
למען המחר נצא אל הכיכר
נראה לכם בדיוק מי פה נטע זר

ומי גיבור האוהל עוד יחזור
מי פה המשיח ומי פה החמור
אז אחים שלי אל תשתופפו
החזיקו מעמד אל תתכופפו
אחים שלי אל תשתופפו
לא כל המוחות שלנו נשטפו
זה הזמן להתעורר הבית מתפורר
נצא מהחורים ביחד די להסתתר
תרימו את היד תפתחו את הפה
מול כולנו אין סיכוי שהם יחזיקו עוד הרבה

זה הזמן להתעורר הבית מתפורר
נצא מהחורים ביחד די להסתתר
תרימו את היד תפתחו את הפה
מול כולנו אין סיכוי שהם יחזיקו עוד הרבה

אין לי ארץ אחרת / גלי עטרי

אין לי ארץ אחרת

גם אם אדמתי בוערת

רק מילה בעברית חודרת

אל עורקיי, אל נשמתי

בגוף כואב, בלב רעב

כאן הוא ביתי

לא אשתוק, כי ארצי

שינתה את פניה

לא אוותר לה

אזכיר לה

ואשיר כאן באוזניה

עד שתפקח את עיניה

מיליונים / אתי אנקרי

אני יודעת שהכסף לא חשוב
אני יודעת אם הלך אולי יום אחד ישוב
אני יודעת שאתה יודע שאני יודעת
שלחשוב עליו זה סתם בזבז
של זמן שעובר עלינו גם בלעדינו הוא יזוז

אני יודעת שאתה יודע שאני יודעת
שאני לא יודעת כלום
אבל מישהו היום דרך עלי
ואני לא יכולה לקום

אני יודעת שאתה יודע -
השתכרתי החודש לא רע
ובכל זאת הם הגיעו
להוציא לפועל אצלי בדירה

לקחו ת'טלויזיה ת'ארון את המגירה
שפכו את מה שבתוכה
אני יודעת שזה לא צודק
ואין לי הוכחה

ניסיתי להגיד שהמיסים
הורגים כל הגיון
והם אמרו לי שהם לא גונבים,
הם לוקחים ברישיון

אני יודעת שאתה יודע שאני יודעת
שאני לא יודעת כלום
אבל איך שזה קרה לי
לא יכולתי לקום

יש כמוני מיליונים
מתגלגלים ברחובות
יש כמוני מיליונים
בכל מיני צורות

יש כמוני מיליונים
אנשים בני תמותה
בלי כסף,
לא שווים פרוטה

אני יודעת שהבריאות חשובה
יותר מכסף הרבה יותר
ועל אהבה אין מה לדבר
אסור בשום פנים ואופן לוותר

אני יודעת יש חובות מגלגולים
מתגלגלים עלינו ביקום
אז אם היום נפלתי
אולי מחר אני אקום

אני יודעת שאתה יודע שאני יודעת
שאני לא יודעת כלום
אבל מישהו היום דרך עלי
ואני לא יכולה לקום

יש כמוני מליונים
מתגלגלים ברחובות
יש כמוני מליונים
בכל מיני צורות

יש כמוני מליונים
אנשים בני תמותה
בלי כסף,
לא שווים פרוטה

אתה זוכר את סוזן הבכירה מהבנק
נתנה לי הרבה אהבה
בעיקר הפשטות הקסימה אותה,
נגעתי לליבה

זה לקח לה קצת זמן לתפוס את העניין
לשנות את הגישה שלה אלי
היא הבינה שאין לי מזומן
והפשיטה את כבודי מעליי

אתה יודע שאני יודעת שאתה יודע
שאני לא יודעת כלום
ממרומי מעלתה
לא יכולתי לקום

יש כמוני מליונים
מתגלגלים ברחובות
יש כמוני מליונים
בכל מיני צורות

יש כמוני מליונים,
אנשים בני תמותה,
בלי כסף,
לא שווים פרוטה
היום זה אני, מחר זה אתה.
בלי כסף.... לא שווים פרוטה

